

Lovforslaget vil kunne være vedtaget inden 1ste November, til hvilket Tidspunkt Loven gerne skulde kunne begynde at virke.

Formanden: Det vilde være ønskeligt, om denne første Behandling kunde tilendbringes i Dag; jeg henstiller til efterfølgende ærede Talere at medvirke til, at dette kan lykkes.

Svendsen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen ret længe paa dette Tidspunkt af Dagen. Jeg vil kun knytte nogle enkelte Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Dets Titel er egentlig noget misvisende i Forhold til dets Indhold. Titelen er jo: „Forslag til midlertidig Lov angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.“; men ret beset betyder Lovforslaget en Omorganisation af den nuværende Ordning af Dyrtidshjælpen, som den foregaar, dels ved Hjælp fra Arbejdsløshedskasserne, dels ved Understøttelse fra Hjelpekasser. Det foreliggende Lovforslag tilsigter at lægge det hele Dyrtidsspørgsmaal over til Arbejdsløshedskasserne og derved tage en hel Del bort fra den kommunale Understøttelse til de arbejdsløse. Jeg mener, at det er en fornuftig Vej at gaa; derved faar man en ensartet Bedømmelse af Forholdene og en nogenlunde ensartet Understøttelse til de arbejdsløse. Jeg ved meget godt og har ogsaa hørt det udtalt, siden Lovforslaget er blevet fremsat, at der er visse Betæneligheder ude i Befolkningen ved at gaa denne Vej: at overlade det hele til Arbejdsløshedskasserne; men jeg tror, at disse Betæneligheder for en Del beror paa, at man har et noget forkert Syn paa Arbejdsløshedskasserne, og det er nærmest derfor, jeg vil fremkomme med nogle enkelte Bemærkninger. Jeg tror ikke, at man i Almindelighed ude i Befolkningen har den rette Forstaaelse af Arbejdsløshedskasserne virkelige Forhold og hele Indretning. Arbejdsløshedskasserne er jo grundede paa den Selvhjælp, som Arbejderne, medens de har Arbejde, maa yde for at have noget at staa imod med, naar Arbejdsløshed indtræder, og det er et Princip, som jeg i hvert Fald og Venstre og mange andre her i Landet har hævdet skulde støttes og fremhjelpes: at Arbejderne træder ind i en Selvforsikring, som Samfundet yder sin Støtte, dels gennem Statskassens direkte Tilskud og dels gennem de kommunale Tilskud. Og efter det Kendskab, jeg har til Arbejdsløshedskasserne, tror jeg, de bliver administreret i fuld Overensstemmelse med det Formaal, der er sat for dem. Jeg tror,

der administreres fuldt forsvarligt indenfor Arbejdsløshedskasserne — Undtagelserne fra regnet naturligvis — ogsaa med Hensyn til de arbejdsløses Krav, at der øves en Kontrol med, at de arbejdsløse ikke udnytter Arbejdsløshedskasserne mere end nødvendigt, at de sættes i Arbejde, saa snart det er muligt at skaffe dem Arbejde, for at lette Kasserne Understøttelsen. Der kan nok fremhæves adskillige Eksempler paa, at arbejdsløse har faaet Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasserne og derved er blevet sat i Stand til at føre et mere mageligt Liv og har faaet Ulyst til at modtage Arbejde igen, selv om Understøttelsen er lille i Forhold til den Fortjeneste, de ellers kunde faa. Saadanne Eksempler kan altsaa fremdrages og vil altid komme selv med den bedste Ordning; men i al Almindelighed tror jeg, som sagt, at Arbejdsløshedskasserne har løst den Opgave, som er sat dem, paa en god og forsvarlig Maade. Forholdene, som de nu er, er jo fuldstændig abnorme, og derfor er det nødvendigt, i dette Tilfælde som paa saa mange andre Omraader, at gaa til ekstraordinære Foranstaltninger for at komme dem til Hjælp, som uforskyldt bliver jaget bort fra deres Arbejde. Det er da ogsaa Meningen med dette Lovforslag at yde et forøget Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, for at de overfor deres Medlemmer kan paatage sig Forsørgelsespligten, havde jeg nær sagt, eller den Opgave at yde dem den nødvendige Understøttelse i Arbejdsløshedsperioder, saa at de ikke behøver at ty til Fattigvæsenet for i det hele taget at eksistere. Jeg har derfor heller ikke, naar vi tidligere har behandlet denne Sag i Arbejdsløshedsnævnet, været betænkelig ved, at man gik den Vej, som her er foreslaaet. Der kan nok være Betæneligheder derved, men disse Betæneligheder maa vige paa Grund af den ganske ekstraordinære Situation, vi er i.

Arbejdsløshedskasserne er, som jeg sagde før, grundede paa Selvhjælp fra de arbejdsløse. Derfor er der truffet mange forskellige indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til den Tid, der skal gaa, inden vedkommende overhovedet kan faa Understøttelse, Karenstid, en vis bestemt Tid, i hvilken det forudsættes, at vedkommende Arbejder kan sørge for sig selv, og endelig er der Bestemmelser om, at Understøttelsen i al Almindelighed ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af den almindelige Arbejdsfortjeneste. I alt dette ligger der jo en Opfordring til de arbejdsløse om i de gode Tider at lægge til Side og sammenspare ikke alene det nødvendige, som de yder gennem Forsikring,